

JUSTITISMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. maj 2014
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Louise Nielsen
Sagsnr.: 2014-0032-1279
Dok.: 1151053

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 492 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 24. april 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Karen Hækkerup

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 492 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes i forlængelse af svar på UUI alm. del - spørgsmål 312 uddybe, under hvilke omstændigheder det er muligt at afvise en asylansøger under henvisning til, at vedkommende har begået kriminalitet i Danmark og er blevet idømt en fængselsstraf? Ministeren bedes herunder uddybe anvendelse af udlændingelovens § 10 stk. 3, samt oversende et par eksempler på sager, hvor § 10 stk. 3, er anvendt.”

Svar:

1. Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 25. marts 2013 af spørgsmål nr. 312 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik, følger det af udlændingelovens § 10, stk. 3, at en asylansøger, som har begået kriminalitet i Danmark under asylsagens behandling, er idømt en frihedsstraf og udvist med indrejseforbud, ikke kan få opholdstilladelse efter lovens § 7, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor.

Ved vurderingen af, om opholdstilladelse kan gives, skal der således foretages en proportionalitetsafvejning mellem de forhold, som taler imod opholdstilladelse – navnlig grovheden af den begåede kriminalitet – og de særlige grunde, som taler for, at ansøgningen om opholdstilladelse imødekommes. I afvejningen inddrages bl.a. overvejelser om udlændingens tilknytning til det danske samfund, herboende personer og hjemlandet, udlændingens alder og helbredstilstand, udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende familiemedlemmer samt risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet.

2. En asylansøger, som meddeles afslag på asyl, skal udrejse frivilligt eller udsendes af Danmark. Efter udlændingelovens § 31, stk. 1, må en udlænding imidlertid ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land (refoulementsforbuddet).

Det følger endvidere af udlændingelovens § 31, stk. 2, at en asylansøger, der er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde, eller hvor asylansøgeren ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

resendelse til et sådant land. Dette gælder dog ikke, hvis asylansøgeren med rimelig grund må anses for at udgøre en fare for statens sikkerhed, eller hvis den pågældende efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. dog udlændingelovens § 31, stk. 1.

3. For en nærmere gennemgang af praksis for anvendelsen af udlændingelovens § 10, stk. 3, kan der henvises til Flygtningenævnets formandskabs 21. beretning fra 2012, kapitel 6, afsnit 6. Beretningen er tilgængelig på Flygtningenævnets hjemmeside www.fln.dk under ”publikationer og noter”.